

hvorpaa denne Sag kan endes, thi den vil da ende paa den Maade, der i det Hele taget maa ansees som den ondfeligste ved enhver motiveret Dagsorden, nemlig, at Thinget, naar den er fremsat, naar der er givet Anledning til den Forhandling, den maatte medføre, og naar Udtalelserne fra Regjeringens Side have været tilfredsstillende, med Føie i sin motive-rede Dagsorden kan erklære, at det, efter at have hørt disse Udtalelser fra Regjeringens Side, gaaer over til Dagsordenen.

Winther: Derfor den Dagsorden, der nu er bleven fremsat og udvillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), havde været mig bekendt, førend jeg stillede mine Vædringsforslag, vilde jeg for mit Vedkommende have anseet det for overflødigt at stille dem, idet jeg troer, at der ved denne Dagsorden er givet Thinget en Heilighed til at komme ud af den Forlegenhed, hvori det er blevet sat ved den først fremkomne Dagsorden. Denne har været overraskende for mange Medlemmer her i Thinget. Man har ellers, naar saadanne Spørgsmaal, der have ogsaa en politisk Betydning, ere fremkomne her i Thinget, været vant til at faae Meddelelse derom, saa at sige i alle Fractio-ner her i Thinget; men dette har ikke været Tilfældet ved denne Heilighed, medens det dog, naar man læser Navnene paa de Medlemmer, der have stillet Forespørgselen, lod sig formode, at det vilde skee. Det er altsaa siger jeg, en Forlegenhed, hvori jeg føler mig bragt, og hvori det synes mig, at ogsaa mange Andre ere bragte ved den foreslaaede Dagsorden. Men Forlegenheden bliver endnu større ved de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører, naar man betænkter, hvilke stærke Udtryk der fremkom, og det endogaa blev sagt, at, hvis Thinget ikke stemte for denne Dagsorden, maatte det give Afkald paa at have, eller vilde vise, at det ikke havde tilstrækkelig Selvagtelse. Udtryk af en saadan Styrke gjøre det nødvendigt for de Medlemmer, der ikke dele denne Anskuelse, at komme med Modgift derimod. — Om de Vædringsforslag, jeg har stillet, skal jeg under den nuværende Situation fatte mig meget kort, da jeg har den Over-

bevisning, at man vil gaae en anden Vej end den, der var paatænkt af de oprindelige Forslagsstillere, og jeg skal derfor i største Korthed med et Par Ord nævne, hvad der har bevæget mig til at stille mine Vædringsforslag. Jeg tillod mig allerede igaar at udtale, at det forekom mig urigtigt, at et Thing, Folkethinget, som er ifærd med at skulle ende sit Hverv, hvis Medlemmers Mandater om kort Tid udløbe, fremsætter en Opgave, som det ikke selv kan fuldende, og om hvilken det ikke veed, hvorledes dets Efterkommer vil tage den, at det altsaa kan risikere, at det bliver ved blotte løse Ord uden Frugter. Jeg gjorde endvidere i min korte Udtalelse opmærksom paa, at det efter min Mening ikke var rigtigt at anmode Regjeringen om at foretage et Skridt, som den forud havde sagt os, at den ikke vilde foretage; men det bliver saameget mindre rigtigt fra deres Standpunkt, som have udtalt sig i saa smigrende Utringer om det nuværende Ministerium, og erklæret, at de havde en saa mageløs Tillid til det. Hvad jeg her har antydet, har været det Bestem-mende for mig med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet subsidært, og som gaaer ud paa, at Slutningspunktet i det oprindelige Forslag skulde bortfalde, altsaa det Stykke, der indeholder Opfordringen til Regjeringen. Med Hensyn til det mellemste Punkt har jeg ikke stillet noget Forslag, thi det udtaler ikke Andet, end at Thinget ikke kan gjøre Noget ved Sa-gen; dette er jeg enig i og maa altsaa ønske, at dette Stykke bliver staaende. Hvad det første Punkt angaaer, at det er nødvendigt at foretage en Undersøgelse af hele dette Forhold ved Tabet af Als, da har jeg ikke turdet tiltræde denne Udtalelse, at en saadan Undersøgelse burde skee nu. Det forekommer mig, at en saa uheldig Begivenhed meget mere egner sig til, at vi omtale den saa lidet som muligt. Det forekommer mig, at dem, som ere faldne der som Offre for, hvilke Misgreb der nu maatte være begaaede, kunne vi ikke give nogen Reparation, og dem, der have gjort Misgrebene, troer jeg det Selvsamme om, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), at de have handlet, drevne af den største Fædrelandskjerlighed. Og hvor